

— Johtaja Mikko Harrelalle on Tasavallan Presidentti myöntänyt joulukuun 6 p:nä 1969 Suomen Leijonan Ritarikunnan 1-luokan ritarimerkin.

— Erkki Röpelin (32) on nimitetty 1. 11. -69 alkaen Helsingin Työväen Säästöpankin Korson konttorin esimieheksi. Hän on syntynyt Korpiselällä, suorittanut työnsä ohella keskikoulun ja jatkaa opintojaan kauppaopistossa. Hän on toiminut vanginvartijana 1959—60 ja vahtimestarina Helsingin Työväen Säästöpankissa 1960—69.

MERKKIPÄIVÄ

— 95 vuotta täytti 19. 2. 1970 Helsingissä lehtori, voimistelunopettaja, kirjailija Eliel Warttainen. Hänelle voidaan hyvällä syyllä myöntää kareliaanin kunnianimi. Hän on syntynyt Kurkijoella ja suorittanut elämänsä päätehtävän Raja-Karjalan pääkaupungissa Sortavalassa toimiessaan voimistelun ja terveysopin lehtorina Sortavalan lyseossa. Luonteeltaan toimeliaana ja aktiivisena hänen panoksensa tämän maakunnan elämään on ollut monipuolinen ja antoisa. Maamme vapaustaitelu ja vapaaehtoinen maanpuolustustyö olivat löytäneet hänessä innokkaan kannattajan. Laulu ja musiikki olivat niinkään hänen lempiharrastuksiaan. Monipuolisen kuvan hänestä on antanut kouluneuvos Lauri Pelkonen Nuori-Karjala-lehden artikkelisarjassa 1965—1966 ja 1970.

Ortodoksinen Karjala, Raja-, Aunuksen- ja Vienan-Karjala ja sen rahvas lumosivat Eliel Warttaisen kuten muutkin suuret kareliaanit. Kävely- ja soutumatka v. 1901 Sortavalasta Iiomantsiin ja polkupyörämatka läpi Raja-Karjalan tekivät häneen voimakkaan vaikutuksen. Tuon matkan eräs kokokohta oli Suojärven Jehkilässä tanssittu »prissakka» Oudotja Maljan kanssa. »Ruotšin briha», nuori voimistelunopettaja, joka oli harjoitellut »prissakkaa» etukäteen, tuli heti »oikeauskoisten» karjalaisten veroiseksi. Karhunkaatomatkat tuossa syrjäisessä maakunnassa lujittivat rakkautta entisestään. Maakunnan omat pojat, oman heimolehtemme entiset nimimiehet Iivo Härkönen, Onni Okkonen, Heikki Hyppönen ja Karjalan vävy V. E. Ahtia (lehtemme nimimerkki »Peiboi Pedri») ja itse »Karjalan Taatto», O. H. Hainari, siivittivät hänet työhön Karjalan hyväksi.

Monille hän on ollut tiennäyttäjänä, oppaana ja asian tuntijana Karjalan matkoilla.

Eliel Warttainen on Kalevalaseuran perustajajäsen. Hänellä on merkittävä kirjallinen tuotanto, jolla on paitsi kaunokirjallinen myös dokumentaarinen arvo Karjalan tuntemisessa: »Metsämiehen muistelmia» 1907, »Shemeikka» 1923, »Takamaitten kansaa» 1926, »Karhumajalla Kauko-Karjalassa» 1928, »Muistojeni kirja I» 1934, »Muistojen kirja II» 1936 ja »Kun haltijat elivät» 1953. Lisäksi hän on kirjoittanut lukuisia artikkeleita lehtiin, muistojulkaisuihin ja mm. seuramme toimesta aikaansaatuun »Karjalan kirjaan», joka ainoana kokoomateoksena käsittelee kaikkia karjalaisalueita sijainnista huolimatta. Ruotissa Bonniessin kustantamana ilmestyi 1966 Ödemarkfärden (Eräretkiä).

Karjalan Sivistysseuran ja lehtemme kunnioitus ja kiitollisuus esitettiin jubilaarille sähköitse.

Eliel Warttainen.

NAURA VÄHÄ

75-vuotta täytti 27. 12. -69 tulieluinen karjalainen, maanviljelijä, hevosjalostaja, pakinoitsija ja kirjailija Jussi Olkinuora Hausjärvellä. Hän on syntynyt Antrean pitäjän Olkinuoran kylässä Ali-Sipilässä. Hän oli hyvin tunnettu kotiseudullaan. Talvisodan jälkeen hän osti maatilan Urjalasta, mutta palasi kotikyläänsä takaisin v. 1942. Moskovan toisen pakkorauhan jälkeen hän sai asutustilan Hausjärven pappilan maista. Karjalaiseen heimotyöhön hän on ottanut innolla osaa.

Kirjoissaan Olkinuora on viljellyt aitoa karjalaista huumoria ja iloista mielenlaatua murteella, jota on haasteltu Antreassa. Jussin kirjoista mainittakoon RAUDUSTA VALAMOON, joka kuvailee hänen vaihteita kansalaissodassa 1918 ja asevelvollisuusajana, AIKAMIES-POIKA, vuosisadan oloja Kannaksella, VELLOKSET, tarinaa yksinkertaisista veljeksistä ja NAURA VÄHÄ, omia kommelluksia aina syntymäsaunasta alkaen. Tekijän luvalla julkaisemme viimeksimainitusta kirjasta ensimmäisen luvun KO MAMMA LUVU ANTO:

Mie ko käi äitiipäivän mei mammal viemäs kukkii ja onnittelemmas, ni hää sano, jot hyvä ol ko tulit, miul on siul vähä oikee erikoista asjaa. Mie kysy, jot mikäs se nii erikoine asja siit on, ko mamma o nyt ni tärkei näköne ko enne nuoren.

»Se o sellasta asjaa, jot mie sano siul, jot älä sie mää ennää ihmisii naurattammaa, ko sie oot jo nii vanha mies.»

Mie sano, jot se o oikee, jot yhdeksäkymmenänellä vuuve vanha mamma viel huolehtii kuuvekyymenäkuuve vuuve vanhast lapsesta ja ohjaa sitä oikial polul, ja mie tottele jos mamma nii tahtoo.

»Se o hyvä, jot sie tuoskiijäs viel luppaat totella vanha mammais sanna, sil ei miust taitas ennää ripuka antajaks ollakkaa», sano mamma ja nuraht tää keskustelu pääl.

Mie kysy siit mammaltai, jot muistattaks työ kuka se miut nuaramaa opetti. Mamma sano, jot kukas niitä nii vanhoi asjoi muistaa. Mie sano, jot muistaha mie.

Jussi Olkinuora

»Et taija muistaa», sano mamma.

»Ehä mie tosi ommaa muistihei luotakkaa, mut senhä mie vaa muistakii, minkä miu kummii sano.»

»No mite hää siit sano?» kysy mamma.

»Kummi sano tei sanonee, jot mie oli olt viel niin nuor, jot se tervattu napanuorane ei olt viel ehtint nii kuivaa, jot ois pois puont, ko työ olitta ottaneet minnuu leuvast kii ja sanoneet, jot naura vähä. Mie oli nauraa rääpsäyt-tänt, ja työ olitta tulleet siint nii hyvillie, jot juoksiitta porstua rappusil ja huusitta miu isälle, joka ol siel kujas jottai tekemäs: 'Kuule Heik, se poika nauro vähä!' Issäi ol ja iloissaa sanont, jot mieshä siint pojast tulloo, jos se jo tuos ijäs nauraa, ja viel paremp mies, jos se vanhempan ossaa viel toisiikii naurattaa.»

»No jos siul tuollane hyvä tarkoitus on sil naurattamisellais, ni naurata siit, jos saat kenne nauramaa, mut vielki mie vaa muistuta välttää syntii, ja jos lipsahtaa ni pyyvä anteeks», sano mamma ja käi sänky syrjällee leppäämää.

A mikäs miu nyt o haastais ja kirjuttais, ko mamma luvu anto, ja mie rupijankii teil haastamaa yhe syntymättömä poja elämävaiheita iha sielt ast, ko häne syntymisseese takkee pit iha päätäväseti saunakii lämmit-tää, vaik ol pyhäpäivä. Ja enneko tää poja olo ja elämä o kerrottu, ni mie usko jot lukijakkii nauraa vähä.

(Onnittelumme tapasi Jussin Kyyhkylän Invalidikodissa, jossa hän oli vain »lomalla».)

— 90 vuotta täytti 11. 1. -70 Maria Kyyrönen, o.s. Lesonen, Mieslahdessa. Hän on syntynyt Vuokkiniemen Venehjärvellä. Hän on antanut arvokasta ainesta Pertti Virtarannan »Vienan Kansa Muistelee»-teokseen. Hänen poikansa Heikki Kyyrönen on humanististen aineiden opettajana Mieslahden opistossa. Marian todellinen syntymäpäivä ei ole tämä, mutta hyvin monilla vienan- ja aunuksenkarjalaisilla on vastaavissa merkinnöissä pieniä »oshibkoja» (=virheitä). Onnea vain »oshibkasta» huolimatta.

— 80 vuotta täytti 6. 11. -69 ent. kauppias Mikko Peiponen Kuopiossa. Hän on syntynyt Salmin Mantsinsaarella.

— 80 vuotta täytti 31. 12. -69 jääkärimajuri Paul Henrik Karl Mata Punkasalmella. Vapaussodan päätyttyä hän erosi v. 1920 puolustusvoimien palveluksesta ja toimi Itä-Karjalan vapaajoukkojen päällikkönä vuoden loppuun. Myöhemmin hän palveli sekä armeijassa että suojeluskuntajärjestössä. Hän otti osaa sekä talvi- että jatkosotaan ja siirtyi eläkkeelle v. 1945.

— 75 vuotta täytti 8. 2. -70 pankinjoht. T. S. J. Jääskeläinen Turussa. Hän on syntynyt Inkerissä, tullut ylioppilaaksi Sortavalan lyseosta, valmistunut ekonomiksi 1918, kauppat. kandidaatiksi 1926. Hän on toiminut upseerina puolustusvoimissa, virkailijana Berliinin lähetystössä, harjoittanut itsenäistä liiketoimintaa, astunut PYP:n palvelukseen, toiminut sivukonttorin johtajana Lappeenrannassa, Viipurissa ja Turussa ja siirtynyt eläkkeelle v. 1962.

— 70 vuotta täytti 25. 2. -70 Nikolai Jegoroff La-pualla. Hän on kotoisin Aunuksesta.

— 70 vuotta täytti Anni Luukkainen, o.s. Karpoff, 17. 2. -70 Hirvensalmella. Hän on kotoisin Paateneesta.

— 60 vuotta täytti Aili Kanninen 5. 1. -70 Jyväskylässä. Hän on syntynyt Kirvun Roinilassa. Avioiduttuaan hän oli yhdessä miehensä kanssa perustamassa omaa yritystä Ensoon v. 1937, josta on lähtöisin nyt Jyväskylässä toimiva Pukutehdas Kanninen Oy. Uskollisena valitsemalleen elämänuralle on hän ollut jatkuvasti kehittämässä perustamaansa yritystä, joka tänä päivänä yli sata henkeä työllistävänä ja myöskin vientikauppaa harjoittavana on alallaan huomionarvoinen yritys. Hän on ollut perustamassa Keski-Suomen ensimmäistä karjalaisseuraa v. 1940 ja on edelleen Keski-Suomen Karjalaisseurojen piirin hallituksen sekä Jyväskylän Karjalaisseuran johtokunnan jäsen. Hän on kyykkäutuomari n:o 159.

— ILOMANTSIN PARPPEINVAARAN — karjalaiskylä-suunnitelmalla on ollut sekä kitkaa että myötätuulta. Uljas Runonlaulajan Pirtti on olemassa. Viereen pitäisi saada jokin muu karjalaistyylinen rakennus, tarjoulutilat, mahdollisesti majoitustilatkin, motelli. Tyylistä ollaan eri mieltä. Toivottavasti karjalalainen hirsityyli säilytetään. Vaaralle on myös ajateltu karjalaista tšasounaa. Ilomantsin ordodoksisen seurakunnan yhteyteen on luotu tšasounatoimikunta. Se katsoi, että vaaralle ei voida rakentaa tšasounaa, koska läheisyyteen tulee ravintola, alkoholitarjoilu, uusi tie, jotka kaikki tekevät paikasta rauhattoman. Toimikunta suosittelee tšasounan paikaksi Ilomantsin pogostan tuntumassa olevaa Kokonniemeä. Kokonniemellä sijaitsee vanha historiallinen kalmisto. Toimikunnalla on tšasounaa varten lahjoitus.

Teppo Lampi

— 70 vuotta täytti 22. 12. -69 kauppias Teppo Lampi Kauhajoella. Hän on syntynyt Vuokkiniemellä. Hän otti innolla osaa Karjalaisten kansalliseen toimintaan ja siirtyi Suomeen Vienen kohtalokkaana vuotena 1922. Aluksi hän toimi kulkukauppiaina, v. 1927 hän perusti kaupan Karijoelle, myöhemmin hän siirtyi Kauhajoelle. Nykyisin hän on »koko perheen vaatettaja» myös Kurikassa ja Teuvalla, jossa hänellä on sivumyymälä. Kiireistään huolimatta hän monella tavalla osoittanut valistunutta karjalaista mieltä. Seuramme johtokunta onnitteli häntä merkkipäivänä lämpimästi.

— 60 vuotta täytti 18. 12. -69 rovasti, runoilija Aari Surakka Kuopiossa. Hän on syntynyt Joensuussa. Hän on suorittanut pappisseminaarin kurssin Sortavalassa v. 1933 ja Varsovan yliopiston ortod. tiedekunnan loppututkinnon v. 1939. Hän on toiminut matkapappina, Korpiselän seurakunnan esimiehenä, teologisten aineiden opettajana pappisseminaarissa. Yli 20 vuotta hän on toiminut kirkkokunnan julkaisuneuvostossa ja noin 15 vuoden ajan ortod. kirkkomuseon esineistön näyttellean suunnittelutöissä. Hän on kirjoittanut viisi ortod. oppikirjaa. Mika Waltari siivitti hänen runoratsunsa julkiseen tuotantoon. Rukouslamppu ilmestyi v. 1943, Aamukanooni 1950, Ortodoksinen ikoni 1950, viimeisin runoteos Jumalan siunaus yksinäisyydessä ilmestyi pappisseminaarin muuttaessa Helsingistä Kuopioon ja nyt pöytälaatikossa on uuden runoteoksen ainekset. Merkkipäivän aattona hän on itse lausunut: »Vanhojen isien etiikan mukaan vaikeudet kasvavat jokaisessa itsessään. Vaimoni on ollut onneksi elämäni ukkosenjohdatin.»

Rovasti Surakan voimme mielihyvin lukea heimoleh-temme avustajakuntaan kuuluvaksi ja toivomme, ettei tuohuksen tuli sammuisi.

Aari Surakka

— 75 vuotta täytti 3. 3. -70 Anna Miihkinen, o.s. Jermakoff, Pielaveden Taipaleella. Hän on syntynyt Aunuksen Rajakonnussa.

— 75 vuotta täyttää Aleksanteri Saharov 17. 3. -70 Keitelelen Vanhainkodissa.

— 50 vuotta täytti 5. 11. -69 pääkonsuli Olli Bergman Leningradissa. Hän on syntynyt ja käynyt koulua Helsingissä, osallistunut molempiin puolustusotimme ratsuväen mukana toimien mm. eskadroonan päällikkönä Ilomantsin suunnalla, käynyt kadettikoulun 1943—1944, jonka jälkeen joutui Ulkoasiainhallinnon käyttöön. Hänellä on monipuolinen palvelu-ura ulkoministeriön piirissä. Suomen ortod. kirkkokunnassa hänellä on merkittävä sija. Hän aloitti toimintansa alttaripalvelijana v. 1928. Sen jälkeen hän on toiminut uskonnonopettajana, sotilaspastorina, ollut kuunteluoppilaana pappisseminaarissa, vihitty ipodiakoniksi 1945, diakoniksi 1951 ja protodiakoniksi 1963. Hän on ollut voimakkaana sysäyksen antajana Ortodoksisten Nuorten Liiton ja Ortod. Ylioppilasliiton synnytysvaiheessa ja voimallisena innoittajana myöhemminkin. Lisäksi hän on ollut laajalti kirkkokunnan muussa toiminnassa. Vuonna 1967 hänet vihittiin papiksi. Ansoista sodan aikana, valtion palveluksessa ja kirkkotoiminnassa hän on saanut runsaasti erilaisia kunniamerkkejä. Harva tietää, että hän on sos. demokraattisen puolueen jäsen vuodesta 1953. Karjalaiset ortodoksit tuntevat hänessä hyvän ystävän.

— 50 vuotta täyttää 18. 3. -70 Vasili Karhu Lapualla. Hän on kotoisin Vuokkiniemeltä.

Kuopion Karjalaiset ry. luovutti 25. 1. viirinsä taloudenhoitaja Teodor Pantakoskelle (vas.) hänen 60-vuotispäivänään. Teodor Pantakosken vieressä Paula Pentakoski, Niilo Jokiniemi, Rauha Nykänen ja yhdistyksen puheenjohtaja Juhani Lokio.

— 60 vuotta täytti 25. 1. -70 Kuopion kaupungin taloudenhoitaja Teodor Pantakoski. Hän on syntynyt 25. 1. 1910 Korpiselässä. Suoritettuaan Työväen Akatemian kurssin kunnallishallinnollisen linjan aineyhdistelmässä hän toimi useita vuosia toimitsijana raittius- ja sos. dem. puoluejärjestöissä. V. 1936 hän tuli sortavalalaisen sanomalehti Kansan Voiman toimitukseen ja saman vuoden lopulla lehden Suojärven hoitajaksi. V. 1941—45 hän oli kansanhuoltohallinnon tehtävissä Pie-lavedellä, Laatokan-Karjalassa ja Kuopiossa. Kuopion kaupungin kansakoululaitoksen taloudenhoitajaksi hänet valittiin 1946.

Suojärveläiset muistavat hänet työväenliikkeen intoimielisenä työntekijänä ja johtomiehenä.

Työväen Akatemiassa v. 1931 nuori metsä- ja uittomies Pantakoski valitsi tutkielmansa aiheeksi kansakoulujen ruokailun. Nyt hän ruokkii 6.420-lapsisen kouluperheensä 79,7 pennillä per oppilas ja päivä. Hänen käsiensä kautta — budjetin puitteissa — hupenee lähes 13 miljoonaa markkaa.

KEKKOSEN MALJASTA KILPAILLAAN NL:ssa

Yhä enemmän nähdään hiihtäjiä kilpailuissa, joissa taistellaan Suomen tasavallan presidentin Urho Kekkonen maljasta. Presidentti Kekkonen lahjoitti maljan muistoksi matkastaan Novosibirskiin vuonna 1961. Maljasta kamppailivat Novosibirskin parhaat hiihtäjät. Myöhemmin ilmestyi tunnettuja hiihtäjiä muista Siperian kaupunkeista. Nyt Novosibirskissä oli hiihtäjiä aina Kazahstania myöten. Kilpailut pidettiin epätavallisissa olosuhteissa. Novosibirskissä ei ollut laisinkaan lunta. Hiihtää saattoi vain metsässä. 30 asteen pakkasesta huolimatta maaliin saapui yli 200 hiihtäjää. Maljaa piti hallussa Dynamon joukkue Novosibirskistä. Mutta Dynamolla on vahvoja kilpailijoita. Kaupungin urheiluseurat ovat kartuttaneet rivejään hiihtäjillä.

Ensimmäisenä päivänä oli naisten 4×3 km ja miesten 4×10 km. Jo heti alussa asettui johtoon Alma Atan miesjoukkue. Mutta parisataa metriä ennen maalia 35-vuotias hiihtäjä Novosibirskin dynamolainen Gennadi Smirnov repäisi maaliin. Dynamo voitti ajalla 2.31,52. Joukkueessa hiihti ampumahiihtäjä, NLn, MM- ja olympia-voittaja Aleksandr Tihonov. Kazahstanin hiihtäjät hävisivät siperialaisille 34 sekuntia. Naisten viestissä voiton vei Novosibirskin Spartak-seuran joukkue. Viestin jälkeen oli naisten 5 km ja miesten 15 km hiihto. Kazahstanin urheilijat olivat kovia kilpailijoita. Ivan Gararin Alma Atasta voitti 15 km. Hänen aikansa oli 48,44. Toisena oli 22-vuotias novosibirskiläinen Pjotr Kuzminih ajalla 51,15. Suurta mielenkiintoa herätti Zoja Dunajevan hiihto. Hänen aikansa oli 5 kilometrillä 17,38.

Joukkuekilvan voittivat Novosibirskin dynamolaiset. He muistelevat kunniottaen presidentti Urho Kekkonen lahjan luovuttamistilaisuudessa pitämää puhetta, jossa hän toivoi kehitystä Siperian hiihtäjille, erityisesti nuorille. Kuten nämäkin kilpailut osoittivat, kiinnostus hiihtoa kohtaan kasvaa Siperiassa. — J. Kogan — (APN/30. 12. 69).

KARJALAN SIVISTYSSEURAN NAISJAOSTO, HELSINKI

Olette taasen muistaneet meitä 100 markan joulurahalla. Tuhannet kiitokset siitä. Viime jouluksi meille siunautui runsaasti suuhun partavaa, jotenka lahjarahalla on ostettu karjalaisille hoidettaville juhlaa- ja taidetäydennystä: talvilakki ja viidet käsineet. Pyydän anteeksi kun tämä kiittäminen on myöhästynyt.

Toivon että tämä alkanut vuosi olisi menestyksellinen ja onnekas niin Naisjaostolle kuin sen kaikille jäsenille. Oulussa Maikkulan vanhainkodissa helmik. 20 p:nä 1970.

Monen monin terveisin: P e k k a H a r j u.

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

— Suuren karjalaisen runonlaulajasuvun vanha ter-
vaskanto Marffa Shemeikka, o.s. Pyy, kuoli 22. 12.
-69 Tohmajärvellä. Hän oli syntynyt Suistamon Kontron
kylässä 22. 6. 1876. Kun Marffa oli 20-vuotias, meni hän
naimisiin Ruodavuksen rannalla olevasta Shemeikan ky-
lästä kotoisin olevan Mikko Shemeikan kanssa. Shemei-
kan kylä oli tunnettu runokylä Suistamon, Suojärven ja
Korpiselän pitäjien yhtymäkolkassa. Monet tunnetut tai-
tellijat — mm. Gallen-Kallela — kävivät kylässä saa-
massa vaikutteita.

Runonlaulaja Petri Shemeikka, Marffan isoisä, lähetti
Tuupovaaran Ristivaarasta kutsun tulla lähemmä häntä.
Pariskunta muuttikin Tohmajärven Lusikkavaaraan, os-
taen sieltä tilan. Vanhuuden päivillään Marffa She-
meikka muutti Saarlön kylään poikansa kotiin.

*

Marffa Shemeikka haudattiin Tuupovaaran Öllölässä
Pörtsämön hautausmaalla 3. 1. 1970.

Pörtsämön runonlaulajakalmisto on harvinainen näh-
tävyys. Korpikalmisto metsälammen rannalla. Keskellä
Petri Shemeikan hauta ja muistokivi, jonka Karjalan
Sivistysseura pystytti Kalevalan riemuvuonna 1935. Ym-
päriellä ikuinen rauha.

Toivomus Tuupovaaran kunnanvaltuustolle: — Vii-
toittakaa Runonlaulajan kalmistolla vievä tie, että mah-
dollisimman moni matkalainen voisi hiljentyä sen pi-
mennossa. Uskokaa: Vanha kalmisto puhuu:

*Matkamies pysähdy!
Sukukuntasi parhaitten henget
haastavat muinaisuudesta.*

— Suurhihtäjä Pekka Vanninen kuoli 13. 2. -70
Jämsässä. Hän oli syntynyt Sortavalassa 29. 1. 1911.

Pekka Vannisella, joka oli suomalaisten hiihtäjien sisun
ja sitkeyden perikuva, oli pitkä ja maineikas kilpailu-
ura. Hän voitti kuudesti Suomen mestaruuden 50 km:n
hiihdossa, vuosina 1937, 1939, 1946, 1948, 1949 ja 1950. St.
Moritzin olympiakisoissa 1948 hän oli neljäs 50 km:llä.
Salpausselän kisojen kuninkuusmatkan hän voitti 1939 ja
1946 ja Ruotsin hiihtokisojen 50 km:n hiihdon 1948.

Pekka Vanninen osallistui molempiin sotiin mm. kau-
kopartiomiehenä. Kesällä 1944 hän haavoittui lonkkaan
ja jalkaan, mutta talvella 1946 hän saavutti jo 50 km:n
hiihdossa Suomen mestaruuden.

— Maanviljelijä, jääkäriväpeli Jalmari Ruuskanen
kuoli 5. 1. kotonaan Keiteleellä. Hän oli syntynyt Pie-
lavedellä 25. 1. 1890.

Maanviljelijä Ruuskanen liittyi 27. Jääkäripataljoonaan
v. 1916 ja otti pataljoonan mukana osaa ensimmäiseen
maailmansotaan. Hän palasi kotimaahan v. 1918 ja osal-

listui aliupseerina vapaussotaan, mm. Tampereen val-
taukseen. Vapaussodan jälkeen hän palveli väepelinä
Suomen Valkoisessa Kaartissa ja erosi armeijasta 1918.
Hän osallistui Aunuksen retkeen.

— Merimies Emil Hirssso kuoli 4. 12. -69 Helsingissä.
Hän oli syntynyt Uhtualla 5. 11. 1921, joutunut sellaa-
maan kaukasiin maihin, mutta löytänyt rauhan sataman
kotimaasta.

— Opettaja Johannes Nykänen kuoli 13. 12. -69
Joensuussa. Hän oli syntynyt Impilahdella 4. 8. 1897.

— Vappu Nykänen kuoli 5. 2. -70 Juuassa. Hän oli
syntynyt 3. 12. 1888 Vienan Kontokissa.

— Maria Laine kuoli 20. 1. -70 Kälviällä. Hän oli
syntynyt Vuokkiniemellä ja oli kuollessaan 70-vuotias.

— Anna Karvali, o.s. Kiiski, kuoli 3. 1. -70. Hän
oli syntynyt 24. 11. 1877 Salmassa. Suremaan jäivät Nasti,
Dimitri, Pekka, Johannes ja Anna perheineen, lasten-
lapset sekä lastenlastenlapset.

Ei löydy siellä surua, ahdistus katosi.

Ei kuulu siellä itkua, jo vaivat vaimeni.

Niilo Jokiniemi

NL:N VÄESTÖNLASKENTA: Maailman laajin ovelta
ovelle tapahtuva järjestyksessä NL:n viides väestönlas-
kenta on käynnissä. Yli puoli miljoonaa hyvin koulutet-
tua laskijaa on työssä. 100.000 kontrolloijaa suorittaa tar-
kistustyön. Asukaslukuksi arvioidaan 240 miljoonaa.
Laskijain avuksi on laadittu kahdeksantoista kysymystä,
joihin vaaditaan tarkat tiedot. Lainaamme ohjeet äidin-
kielen ja kansallisuuden selvittämiseksi:

•Seitsemäs ja kahdeksas kysymys kansallisuudesta ja
äidinkielestä ovat monikansaisessa maassamme erittäin
tärkeitä, koska yksistään VSFNT:ssä asuu yli 100 kan-
sallisuutta ja kansallista ryhmää. Kysymyksiin vasta-
tessaan jokaisella kansalaisella on oikeus määritellä itse
kansallisuutensa, osoittaa äidinkieltänsä ja vielä jokin
taitamansa SNTL:n kansojen kieli. Näiden tietojen ja
muiden vastausten perusteella saadaan kuva suurten ja
pienien sosialististen kansakuntien kehityksestä, kan-
sallisten tasavaltojen, alueiden ja aluepiirien talouden
ja kulttuurin kukoistuksesta. Tiedot äidinkielestä ovat
hyvinä apuna määriteltäessä kulttuurirakennustöitä se-
kä koulujen ja SNTL:n kansojen kielillä julkaistavan
kirjallisuuden tarvetta.

Laskentalistassa esitetään myös kysymys SNTL:n kan-
sojen muiden kielten taitamisesta. Siihen saatu vastaus
näyttää, miten vapaaehtoinen assimilaatio maas-
samme sujuu ja missä määrin venäjän kieli on levin-
nyt kansojen kanssakäymisen kielenä.

NL:n 1. väestönlaskenta tapahtui v. 1920, 2. v. 1926,
3. 1939 ja 4. 1959. »Newsweek» ennustaa, että ensimmäis-
tä kertaa venäläiset saavat havaita olevansa vähemmis-
tönä omassa maassaan.

POHJOIS-KARJALAN MUSEO Joensuussa saa orto-
doksille kirkkotaiteelle, ikoneille ja kirkkoesineille
omistetun osaston. Sitä täydennetään Pohjois- ja Laato-
kan Karjalaa käsittelevillä kartoilla ja valokuvilla.